

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1608

Vragen van de leden **Vietsch** en **Van Bochove** (beiden CDA) aan de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer over *wetsovertreding door gemeenten bij afgifte gebruiksvergunning*. (Ingezonden 11 mei 2006)

1

Wat vindt u van het feit dat de gemeente Bergen op Zoom eisen stelt in de gemeentelijke Bouwverordening die hoger zijn dan het landelijk Bouwbesluit?¹

2

Zijn er meer voorbeelden bekend van gemeenten die hogere eisen stellen dan het landelijk Bouwbesluit? Zo ja, welke gemeenten betreft dit?

3

Kan een gemeente een vergunning weigeren in het geval niet voldaan wordt aan de genoemde hogere eisen maar als wel voldaan wordt aan het Bouwbesluit? Zo nee, op welke wijze kan de aanvrager van de vergunning bij weigering alsnog een vergunning krijgen? En op welke wijze kan er financiële compensatie verkregen worden voor de onterecht gemaakte kosten?

4

Op welke wijze gaat u de gemeente Bergen op Zoom en eventueel andere

gemeenten duidelijk maken dat zij zich aan de Woningwet en dus aan het Bouwbesluit moeten houden?

¹ Brief gemeente Bergen op Zoom, 27 april 2006.

Antwoord

Antwoord van minister **Dekker** (Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer). (Ontvangen 8 juni 2006)

1

De brief van de gemeente Bergen op Zoom van 27 april 2006 waarnaar in de vraag wordt verwezen, heeft betrekking op de bouwtechnische eisen waaraan zogenoemde grote brandcompartimenten moeten voldoen alsmede op de gebruiksvergunningplicht voor het in gebruik hebben en houden van zulke brandcompartimenten. Zoals uit die brief blijkt, werken die bouwtechnische eisen in de gemeente op twee manieren door. In de eerste plaats wordt een aanvraag om bouwvergunning voor de (ver)bouw van een groot brandcompartiment getoetst aan de nieuwbouwvoorschriften van het Bouwbesluit 2003 en wordt die vergunning verleend indien het bouwplan aan die voorschriften voldoet. Dit is geheel overeenkomstig artikel 44 van de Woningwet en van onrechtmatig handelen van de gemeente is in dit verband dan ook

geen sprake. In de tweede plaats maakt de gemeente gebruik van de aanschrijvingsmogelijkheid van artikel 17 van de Woningwet om aan bestaande grote brandcompartimenten die niet aan de nieuwbouweisen van het Bouwbesluit 2003 voldoen, voorzieningen te laten treffen waarmee enkele specifieke brandveiligheidsaspecten op het nieuwbouwniveau van het Bouwbesluit 2003 worden gebracht. Ook dit hoeft niet onrechtmatig te zijn mits bij de toepassing van die bevoegdheid de voorwaarden die de Woningwet daaraan stelt, in acht worden genomen. De belangrijkste voorwaarde in dit verband is dat het treffen van de voorzieningen in het concrete geval noodzakelijk moeten zijn. Op dit punt bevat de brief van de gemeente één kennelijke onjuistheid en één onduidelijkheid. In de brief wordt gesteld dat de gemeente in dergelijke gevallen een aanschrijvingsplicht heeft. Het gaat hier evenwel om een bevoegdheid. Daarnaast zou uit de brief kunnen worden afgeleid dat de gemeente generiek eist dat bedoelde specifieke brandveiligheidsaspecten van grote brandcompartimenten altijd op het nieuwbouwniveau van het Bouwbesluit 2003 moeten worden gebracht. Een dergelijke handelwijze zou in strijd zijn met de wettelijke voorwaarde dat de noodzaak van het

treffen van de desbetreffende voorzieningen van geval tot geval beoordeeld moet worden. Overigens is deze gemeentelijke beleidslijn ten aanzien van aanschrijvingen niet (zoals de vraag suggereert) in de bouwverordening maar in een beleidsnota opgenomen. In de gemeentelijke bouwverordening is slechts bepaald dat het in gebruik hebben of houden van een groot brandcompartiment gebruiksvergunningplichtig is. Artikel 8, tweede lid, onderdeel a, onder 4°, van de Woningwet biedt de gemeente de mogelijkheid daartoe. Aldus wordt in de bouwverordening geen bouwtechnische eis aan het desbetreffende bouwwerk gesteld maar wordt het bouwtechnische kenmerk «groot brandcompartiment» gehanteerd als procedureel criterium om aan te geven of het gebruik daarvan wel of niet gebruiksvergunningplichtig is. Gemeentelijke gedachte die daaraan ten grondslag ligt, is dat de brandveiligheidsrisico's van het gebruik van een groot brandcompartiment in beginsel groter zijn dan bij een kleiner compartiment en dat mitsdien preventief overheidstoezicht middels het gebruiksvergunningvereiste gerechtvaardigd is te achten. Zoals uit eerdergenoemde brief blijkt, is de gemeente ermee bekend dat in een gebruiksvergunning geen bouwtechnische eisen mogen worden opgenomen en handelt zij daar in de praktijk ook naar. Van onrechtmatig gemeentelijk handelen is mijns inziens op dit punt dan ook geen sprake.

2

Mij zijn geen voorbeelden bekend van gemeenten die hogere eisen stellen dan de nieuwbouweisen van het Bouwbesluit 2003. Naar ik heb begrepen, hanteert een aantal andere gemeenten evenals de gemeente Bergen op Zoom ten aanzien van bestaande bouwwerken een gemeentelijke beleidsnota met bouwtechnische brandveiligheidseisen die uitgaan boven het kwaliteitsniveau van de voorschriften die in het Bouwbesluit 2003 over bestaande bouwwerken zijn opgenomen. Zoals in het antwoord op vraag 1 is aangegeven, hoeft dat evenwel geen strijd met de Woningwet op te leveren indien de desbetreffende voorwaarden van de Woningwet bij de toepassing daarvan

in acht worden genomen. Mij is niet bekend hoeveel gemeenten zo'n beleidsnota hebben vastgesteld en evenmin welke gemeenten het betreft.

3

De uitwerking van het gebruiksvergunningvereiste is momenteel geheel een gemeentelijke aangelegenheid. Dit betekent dat die uitwerking per gemeente zou kunnen verschillen. In de uitwerking in de model-Bouwverordening van de VNG, die op dit punt door alle of nagenoeg alle gemeenten is overgenomen, kan een gemeente een gebruiksvergunning weigeren wanneer het voorgenomen gebruik van een bouwwerk niet geacht kan worden brandveilig te zijn en door het stellen van (niet-bouwtechnische) voorwaarden geen voldoende brandveilig gebruik kan worden bereikt. In die uitwerking is de daadwerkelijke bouwtechnische staat van het desbetreffende bouwwerk dus een feitelijk gegeven. Wanneer de gemeente van oordeel is dat die bouwtechnische staat door het treffen van bouwtechnische voorzieningen verhoogd dient te worden, kan zij dat niet door het opnemen van bouwtechnische eisen in de gebruiksvergunning effectueren maar zal zij een aanschrijving op grond van de Woningwet moeten doen uitgaan. De aangeschrevene kan daartegen achtereenvolgens administratiefrechtelijk bezwaar, beroep en hoger beroep instellen. Ingeval hij de aanschrijving reeds ten uitvoer zou hebben gebracht voordat in hoogste instantie bepaald zou zijn dat de aanschrijving onrechtmatig was, zal hij de gemaakte kosten van het treffen van voorzieningen zelf moeten dragen (tenzij de gemeente een ernstig verwijt van het doen uitgaan van die aanschrijving te maken valt). Het is immers zijn eigen keuze geweest om niet op die uitspraak te wachten.

4

Na de publicatie in het Staatsblad van de wijziging van de Woningwet (29 392) (verbetering naleving, handhaafbaarheid en handhaving bouwregelgeving), die momenteel bij de Eerste Kamer in behandeling is, zal ik de gemeenten bij circulaire over die wetswijziging informeren. Bij die gelegenheid zal ik hen tevens attenderen op de voorwaarden die bij het doen uitgaan van een

aanschrijving op grond van de Woningwet in acht genomen moeten worden.

Daarnaast zie ik overigens in het kader van de ontwikkeling van het Besluit brandveilig gebruik bouwwerken in overleg met onder meer vertegenwoordigers van het georganiseerd bedrijfsleven en gemeente- en brandweerkring en het ministerie van BZK op welke wijze de ergernissen en administratieve lasten die thans aan de praktijktoepassing van brandveiligheidsvoorschriften zijn verbonden, kunnen worden beperkt zonder dat dit ten koste gaat van het brandveiligheidsniveau dat met die voorschriften wordt beoogd. In dat verband gaan mijn gedachten voor de korte termijn (2007) onder meer uit naar het zoveel mogelijk landelijk uniformeren van die voorschriften, naar het (fors) beperken van de gebruiksvergunningplicht en naar stroomlijning van de uitvoeringspraktijk door geactualiseerde kennisoverdracht over de brandveiligheid van grote brandcompartimenten en het in het leven roepen van een landelijk kenniscentrum over de praktijktoepassing van de brandveiligheidsvoorschriften. Voor de langere termijn (2008/2009) zal bezien worden in hoeverre de landelijke brandveiligheidsvoorschriften ten aanzien van grote brandcompartimenten nader dienen te worden gepreciseerd.